



Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 16. септембар 2011. године

Предмет бр. 13/10

Фети ИСЛАМИ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном ... септембра 2011. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуту жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 15. марта 2010. године, и уписана је истог дана.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

2. Жалилац тврди да је он наследник покојног г. Рамадана Исламија, који је поседовао имовину у Пећи. Према наводу жалиоца, ову имовину преузела је Општина Пећ, која ју је делимично користила за изградњу пута.

3. Током јуна 1997. године, наследници г. Рамадана Исламија, укључујући жалиоца, поднели су захтев против Општине Пећ пред Општинским судом у Пећи. Жалиоци су тражили реституцију имовине или, тамо где то није могуће, компензацију.
4. Општински суд је пресудом од 30. марта 2001. године одобрио захтев и наложио Општини да реституише део имовине, а што се тиче другог дела - било да им да на употребу један део грађевинског земљишта које припада Општини у једнакој вредности или да плати компензацију од 228.000 немачких марака.
5. Дана 9. јула 2001. године, подносиоци захтева су затражили од Одељења за урбанизам, геодезију и катастар Општине Пећ да региструје имовину под њиховим именом, на основу горенаведене пресуде.
6. Дана 7. новембра 2001. године, наведено одељење је затражило од општинског администратора Пећи да достави своје мишљење о правоснажности пресуде Општинског суда.
7. Дана 15. марта 2002. године, представник жалиоца је послао писмо општинском администратору Пећи, у коме наводи да према члану 6.2 Уредбе УНМИК-а 2000/54 од 27. септембра 2000. године, „управа УНМИК-а над имовином ... мора бити без предрасуда према праву било које особе или лица да докаже власништво или друга права над имовином пред надлежним судом на Косову, или путем судског механизма који је основан уредбом.“ Стога, он тврди да одлука Општинског суда у случају жалиоца не треба да буде подвргнута било каквој процени законске правоснажности од стране било ког другог органа.
8. Општина Пећ је поднела пријаву Општинском суду ради поновног отварања поступка у предмету наследника Исламија.
9. Дана 4. новембра 2004. године, Општински суд у Пећи је донео одлуку којом је дозволио поновно отварање поступка. Такође је поништио своју претходну пресуду од 30. марта 2001. године. Према суду, одлука да се поступак поново покрене је заснована на новим доказима које је доставила Општина Пећ, а који су постојали у време доношења првобитне одлуке али нису могли да буду представљени суду.
10. Дана 1. септембра 2005. године, наследници Исламија су затражили од владе Косова и Специјалног представника Генералног секретара (СПГС) да наложи Општини да спроведе пресуду од 30. марта 2001. године.
11. Пресудом од 26. маја 2006. године, Општински суд у Пећи је прогласио је захтев Исламијевих наследника неоснованим. Напоменуо је да је над траженом имовином 1953. године извршена регуларна експропријација ради изградње моста и сматрао је да због тога подносиоци захтева не могу да траже реституцију имовине или плаћање њене против вредности.
12. Наследници Исламија су се жалили на донету пресуду Општинског суда Окружном суду у пећи. Дана 22. маја 2008. године, Окружни суд је донео пресуду, потврдивши пресуду Општинског суда.

13. Наследници Исламија су поднели захтев Врховном суду Косова за ревизију пресуде Окружног суда. Дана 2. јуна 2009. године, Врховни суд је одбацио захтев за ревизију као неоснован.
14. Након што је Врховни суд одбацио захтев за ревизију, жалилац је поднео захтев за разматрање правоснажности Канцеларији државног тужиоца на Косову. Дана 24. децембра 2009. године, ова канцеларија је послала одговор жалиоцу у коме наводи да у складу са чланом 245 став 3 Закона о парничном поступку, такав захтев није дозвољен против судске одлуке (у тренутном предмету пресуда Врховног суда).
15. У међувремену, 5. августа 2009. године, два Исламијева наследника, укључујући жалиоца, су поднела жалбу ЕУЛЕКС-у којом захтевају да поново размотри пресуде Општинског суда у Пећи, да поништи пресуде Окружног суда у Пећи и Врховног суда.
16. Дана 6. јануара 2010. године, судија ЕУЛЕКС-а у Окружном суду у Пећи је одговорио да судије ЕУЛЕКС-а немају овлашћење за првостепене коначне жалбе у предметима о којима су одлучивали локални судови, тако да они не могу да поново отворе предмете који су коначно решени од стране локалних судов.

III. ЖАЛБА

17. Жалилац се жали, у суштини, на повреду свог имовинског права (члан 1 Протокол бр. 1 Европске конвенције о људским правима), и на повреду права на делотворан правни лек (члан 13 ЕКЉП), као последице неуспеха да се спроведе пресуда Општинског суда од 30. марта 2001. године, као и последице одлуке да се поново отворе предмет и накнадне неповољне пресуде које су донели Општински суд, Окружни суд и Врховни суд.

IV. ПРАВО

18. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права.
19. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
20. Тако, у тренутку када је донета коначна одлука у предмету жалиоца, пресуда Врховног суда од 2. јуна 2009. године, УНМИК више није имао извршна овлашћења над правосуђем Косова и није имао никакву одговорност за било какво кршење људских права које је наводно починио.

21. Из овог разлога, Комисија је мишљења да је жалба ван њене надлежности *ratione personae* и да се стога мора прогласити неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући